

יהורם גאון מספר

בראיון בלעדי

על אהבותיו -

ועל נשואיו

אי הכחשתי שאני מתחתן. מה אני יכול לעשות? אני מתנצל. התכוונתי אחרי החתונה לצלצל לכל אלה שהכחשתי בפניהם, ולהזמין אותם אלי להרים כוסית. בסך הכל לא רציתי לשקר או לעשות רע. רציתי חתונה שקטה, עם חמישים בני מישפתה, קרובים וזהו. לא רוצה עיתונאים, לא רוצה מעריצים, לא רוצה רעש.

ככל שהדבר יראה תמוה - יהורם גאון, בן 37 זמר ידוע ושחקן קולנוע, סופרסטאר בקנה מידה ישראלי, רווק מבור קש עם אמה צמודה ושמועות מקור אל קיר - באמת אינו מבין למה זה מעניין מישהו, והוא מתחתן.

אבל זה מעניין ועוד איך. אחרי הכל, המדינה כולה עקבה משך חמישים שנה שנים רצופות אחר הזמר בעל הקול הדר קטיפתי, מאז ימי התרנגולים דרך קזבל ועד רוזה רוזה. כימעט שאין אם בישראל שלא חלמה על יהורם כעל חתן פוטנציאלי. ילדיתוב-ירושלים, אוהב את אמה, מנומס, נקי, מתלבש יפה, אינו מעורה בחוגי הבהמה, ביישן משהו מצטנע, דיי רתרוקים ברמת גן ומכוננת אמריקאית צמודה. מישהו מכיר רצפט טוב יותר? יהורם גאון נמנע בעבר מלהעניק ראיונות עיתונאיים. ואם העניק, נמנע מלתת תשובות מדויקות על חייו הפרטיים. תמיד אמר: "זה מזעזע אותי, לדבר על ה" בחורות שאני יוצא איתן".

חליפת ג'ינס

וגולף שחור

הנה, לפתע פיתאים, החלה נפוצה שמועה כי יהורם גאון עומד להתחתן עם צעירה חיפאית, תלמידת-תיכון. הסיפור היה אבסורדי מכדי שאפשר יהיה להתייחס אליו ברצינות. יהורם גאון, הרווק המושקע, עם גימנוסטיקה בת 17? זה לא נשמע רציני.

העולם הזה היה העיתון הראשון שבדק ופירסם את דבר תוכנית-הנישואין של יהורם עוד לפני חודשיים, חודשיים אחרי שהכיר את אורנה גולדפרב הצעירה. העיתונים האחרים מיהרו לצטט, יהורם גאון מיהר להכחיש, אולם בראיון מיוחד שהעניק להעולם הזה הסכים יהורם לתרוג ממינהגו, ולספר מעט על חייו הפרטיים ועל החברה שלו.

הראיון נערך בדירתו הנאה, בת שניים וחצי החדרים, השוכנת באחד הרחובות השקטים של רמת גן. על דלת הדירה אין מצויין שם, גם פעמון-הדלת אינו פועל. הדירה עצמה מרוהטת ברהיטים עתיקים, עם הרבה כריות. על כמה מאלה רקומים שמות של הצגות שבהן השתתף גאון במשך השנים, כמו קזבל וההצגה שבה הוא משתתף עתה, פעם בשנה. את הקירות מקשטות תמונות, וזו של חוזה-המדינה, בנימין זאב הרצל, חופסת מקום נכבד. בחדר-השינה תלויה תמונה גדולה של יהורם בן העשר עם זר על הראש, שצולמה בחגיגת-הביכורים המסור רחית של בית-הספר בית-הכרם בירושלים. בו למד.

יהורם עצמו יושב בחליפת ג'ינס כחולה ובחולצת גולף שחורה, שונה לחלוטין מן כפי שניראה בכוכרתיב יונתן. או, כפי שהוא אומר בעצמו, "נראיתי כמו מלצר. אבל מה אני יכול לעשות? היה כתוב, תילבוש-ערב, או שאלתי את מנחם (גולן) מה העניין, והוא אמר: יהורם, אל תעשה בושות, תבוא עם עניי בה" או באיתי".

הוא נבוך במיקצת, מחפש אחר המילים המתאימות, ולבסוף מספר: "הכרתי את אורנה לפני ארבעה חודשים, אצל חברים בחיפה. זו היתה מסיבה שקטה שהגעתי אליה במקרה. אחר-כך התראיתי איתה עוד כמה פעמים, והחלטתי שאני רוצה להתחתן איתה. זה היה בערך שלושה חודשים אחרי שהכרנו. למה החלטתי ל" התחתן דווקא איתה? קשה לי לומר. אולי

במדינה

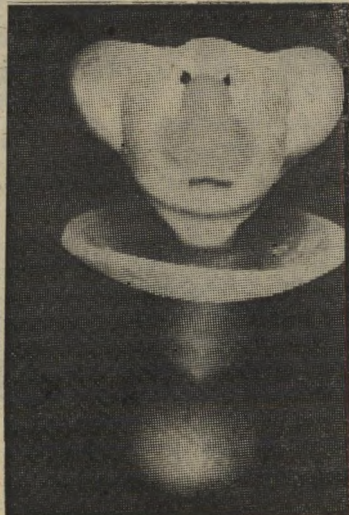
(המשך מעמוד 29)

לאחד מבתי-המרקחת אף הגיעה אם צעירה ומבולת, שהתעקשה לבדוק במרדית את כל מלאי המוצצים, על-מנת לוודא ששום סכנה אינה נשקפת לעוללה.

היחידים שפקחו עיניים תמהות למיקרא הידיעה בעיתון, ולנוכח גל התגובות ה" אדיר שבא בעיקבותיה, היו עובדי מחל קתיה-תברואה בעיריית ירושלים ומהנדסי התברואה העירוני, שלמה אלפי, אלה ידעו כי כל דימיון בין הסיפור הסנסציוני, כפי שפורסם בעיתון, לבין השתלשלות העניינים במציאות - אינו אלא מיקרי בלבד. גם דוברת משרד-הבריאות, דבורה רה גנני, החלה שאלת את עצמה כיצד, בעצם, נופחה הפרשה לממדים מיפלצתיים שכאלה.

גרגריה-שלג הראשון במפולת האדירה היה עירנותה של הרופאה הירושלמית ד"ר לוסיר רוס. לפני חודשים אחדים קראה בירחון הרפואי פריאטריקט, המופיע ב" ארצות-הברית, מאמר שבו סופר על מיקר רה שאירע בניו-יורק, שם נחנק תינוק בן חמישה חודשים מבליעת מוצץ מתוצרת חברה ספרדית. שם החברה לא צויין כלל במאמר. אולם, המאמר הדליק אור אדום בראשה של הד"ר רוס, והיא החליטה לפקוח עין.

לפני כשלושה שבועות, בעת ביקור שיגרתי בקריית-ארבע, הבחינה בפי אחד התינוקות שבדקה שם במוצץ מתוצרת החברה הספרדית נאווי. למרות שלא היתה לה כל ודאות בכך, שאכן זהו המוצץ ה"קטלני" שזוכר במאמר, חששה הרופאה כי הוא עלול לסכן חיי תינוקות, וכך, על-מנת להקדים רפואה למכה אפשרית, פנתה למחלקת-התברואה העירונית, וביקרה שישבדק המוצץ - שכמותו מצויים בבתים רבים בארץ - כדי לברר את מידת הסכנה הכרוכה בשימוש בו, אם בכלל.

המוצץ הספרדי הקטלני אף תינוק לא מת

במשרד-הבריאות התייחסו בחיוב ל" עירנותה של הרופאה, והוחלט לערוך בדיקה יסודית ואף להקפיד לפי-שעה את ייבואו של אותו מוצץ מתוצרת נאווי, עד שתוכרר מידת הסכנה שבו. זו היתה השתלשלות עניינים האמיתית, כפי ש" סופרה בפי עובדי מחלקת-התברואה בירושלים.

כיצד, איכן, התגלגל הסיפור והגיע לידעת הציבור באורה כה מסולף ומעוות, כעובדה מוכחת שהביאה בעיקבותיה טריגדיה ירושלמית? הן עובדי מחלקת-התברואה והן כתב העיתון שפירסם בילעדית את הסקופ, מסכימים כי מקורה של ה"טענת בתחנות הרבות שעבר מכתבה של הד"ר רוס, עד שהגיע אל העיתון, ב"סלפון שבור", נוספו אל המכתב דיבריי-פרשנות ותוספות למיניהם, וכך לבש את צורתו הסופית המאיימת.

כך גם קרה שתינוק שנחנק למוות בניו-יורק, לפני שנה, מבליעת מוצץ מתוצרת אלמונית, הפך לפתע תינוק ירושלמי ש" בלע מוצץ מתוצרת נאווי ונחנק, בימים אלה, ובכך, עתה ניתן סוף-סוף להרגיע את האמהות המודאגות: לכל תינוקותיה המוצצים של ירושלים - שלום. הסכנה היחידה נשקפת להם, בינתיים, רק מ" חרושת-השמועות.